

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4107/2023
31.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за ваздушни саобраћај „AIR Serbia“ Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 160/23 од 02.02.2023. године, у седници већа одржаној 31.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 160/23 од 02.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 160/23 од 02.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 414/20 од 12.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име дела неисплаћене основне зараде за период од августа 2006. године закључно са јануаром 2008. године, исплати појединачно опредељене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од означених датума доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 160/23 од 02.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 414/20 од 12.07.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и битних повреда правила поступка.

Полазећи од разлога због којих је тужилац изјавио ревизију, Врховни суд је најпре размотрио да ли ревизију треба изузетно дозволити у смислу одредаба члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др. закон) – у даљем тексту: ЗПП, који се примењује по члану 506. став 2. ЗПП, имајући у виду да је тужба поднета 07.05.2008. године, а да је пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2055/20 од 07.08.2020. године укинута пресуда Трећег основног суда у Београду П1 682/17 од 07.06.2018. године.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, новим тумачењем права или уједначавањем судске праксе, а тужилац уз ревизију није приложио одлуке у којима је изражен другачији правни став од правног става израженог у побијаној другостепеној пресуди

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 07.05.2008. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић